

การบำรุงพระพุทธศาสนา

เมื่อพูดถึงการบำรุงพระพุทธศาสนา พุทธศาสนิกชนมักจะคิดไปว่าเป็น การบำรุง ด้วยการถวายปัจจัยสี่ อันได้แก่ จีวร อาหารบิณฑบาต ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค ดังที่ ปฏิบัติกัน โดยทั่วไป แต่หากพิจารณาถึงพระพุทธรวณะที่พระพุทธรเจ้าทรงตรัสไว้ว่า **บุคคลใดบูชาตถาคตด้วยการปฏิบัติบูชา นอกจากจะ ได้ชื่อว่า เป็นการบูชาอย่างยิ่งแล้ว ยัง เป็นการสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาให้ยืนยาวอีกด้วย**

พระพุทธรวณะนี้ชี้ให้เห็นว่า การนำเอาธรรมะของพระพุทธรเจ้ามาปฏิบัติจนเกิด ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เป็นการบำรุงพระพุทธศาสนาอีกแบบหนึ่งที่ทำให้ประโยชน์ทั้ง แก่พระพุทธศาสนาและตัวผู้ปฏิบัติเอง เพราะพระพุทธศาสนามีคำสอนดีๆ มากมาย รอ เพียงแต่มีผู้นำไปปฏิบัติอย่างจริงจังให้เป็นที่น่าทึ่งว่า ปฏิบัติธรรมในทางพระพุทธ ศาสนาแล้วมีความสุขจริงๆ ก็จะมีคนมั่นใจในการนำพระพุทธศาสนาไปเป็นดวงประทีป นำทางของตนๆ มากขึ้น

เมื่อมีผู้ปฏิบัติธรรมมากขึ้นและได้รับผลจากการปฏิบัติมากขึ้นตามลำดับ ก็จะทำให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาผ่านการปฏิบัติของประชาชน ได้ขยายวงกว้างยิ่งขึ้น ธรรมะอันบริสุทธิ์ที่พระพุทธรเจ้าทรงสั่งสอน ส่วนมากมีอยู่ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว เช่น กุศลกรรมบถซึ่งแปลว่า ทางแห่งการทำความดี ก็มีสอนไว้ว่า เว้นจากความชั่วทางกาย วาจา และใจ

ความชั่วทางกายที่ควรงดเว้นก็มี เว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการลักทรัพย์ของ ผู้อื่นที่เขาไม่ให้ เว้นจากการประพฤติดิฉินในกาม

ความชั่วทางวาจาที่ควรเว้นคือ เว้นจากการพูดเท็จ เว้นจากการพูดคำหยาบ เว้นจากการพูดส่อเสียด เว้นจากการพูดเพื่อเจ้อ

ความชั่วทางใจที่ควรเว้นคือ เว้นจากโลภ ออยากได้ของเขา เว้นจากพยาบาทคิดปองร้ายเขา เว้นจากมิจฉาทิฎฐิคือ ความเห็นผิดจากทำนองคลองธรรม

บทธรรมบทนี้เป็นบทธรรมที่ทุกคนเข้าใจได้ ปฏิบัติได้ เพราะมีอยู่ในชีวิตของทุกคนแล้ว ลงมือปฏิบัติได้ทุกหนทุกแห่ง ทุกครั้งที่ปฏิบัติย่อมมีผลจากการปฏิบัติออกมาเสมอ เป็นธรรมะที่ควรระลึกนึกถึงให้ติดอยู่ในห้วงคำนึงของชีวิตตลอดเวลา เป็นธรรมะที่รักษาชีวิตให้สะอาด ไม่แปดเปื้อนด้วยความไม่ดีทั้งหลาย เป็นธรรมะที่ส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตของตนเองและผู้อื่น

การลงมือปฏิบัติธรรมต้องมีสติ คือความระลึกได้เป็นผู้นำ คือระลึกไว้เสมอว่า จะดำเนินชีวิตบนเส้นทางชีวิตที่ดั่งงามเส้นนี้อย่างเต็มสติกำลัง ด้วยความพยายามทำใจให้ปกติ ไม่ละโมบอยากได้ของใครมาเป็นของตน เมื่อไม่ละโมบในสิ่งของของผู้อื่น การลักขโมยก็ไม่เกิดขึ้น การลักเล็กขโมยน้อย การลักใหญ่ขโมยมาก มีสาเหตุมาจากความโลภมีกำลังมากครอบงำใจให้มีคบอด ผลักดันให้ไปกระทำการฉกฉวยของผู้อื่นมาเป็นของตน อนึ่งพฤติกรรมการ โกงกิน คอร์รัปชัน ในเรื่องต่างๆ ที่ได้ยินได้ฟังกันมาบ่อยๆ ก็มีสาเหตุมาจากความโลภนี้แหละ หากไม่โลภก็จะไม่มีใคร โกงกิน คอร์รัปชันกันแน่ๆ ผู้ปฏิบัติธรรมจะต้องระลึกเสมอว่า ความพอใจในสิ่งที่ตนหามาได้ด้วยหยาดเหงื่อแรงงานและความสามารถด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นสิ่งที่มีค่า เป็นที่รักหวงแหน เรารัก

ทรัพย์สินของตนเองฉันใด บุคคลอื่นก็รักทรัพย์สินของตนฉันนั้น คิดได้อย่างนี้ ไม่ลัก

ขโมยเอง ไม่ใช่ให้คนอื่นลักขโมย

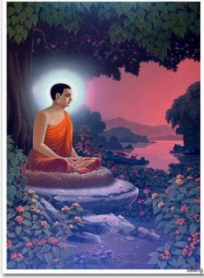

ความโกรธเป็นพลังงานในทางร้ายที่ขับเคลื่อนชีวิตที่ไม่รู้ตัว ให้รู้สึกเร่าร้อน กระทบกระวาน โกรธเกลียด ชิงชัง ปรารถนาเพียงความหายหน้าแก่คน หรือวัตถุที่ตนเองโกรธ เกลียดและอยากทำลาย การเบียดเบียนกันเป็นการส่วนตัวด้วยการทุบตี คำว่าร้าย ด้วยอำนาจความเกลียดในกรอบเล็กๆ ก็ดี การสร้างสงครามระดับท้องถิ่น เช่น การแบ่งแยกดินแดน ไม่อยากอยู่ร่วมกับคนอื่นที่มีความเห็น ความเชื่อ วิถีชีวิตที่แตกต่างกันจนทำสงครามย่อยๆ นำความบาดเจ็บล้มตายมาสู่เพื่อนร่วมชาติได้อยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน ล้วนเกิดมาจากความเกลียดชังทั้งสิ้น

การทำลายข้าวของด้วยการทุบ การเผาทิ้ง ก็มีสาเหตุมาจากการควบคุมความโกรธไว้ไม่ได้ เหตุการณ์ความเคลื่อนไหวทางการเมืองที่ออกมาเคลื่อนไหวตามท้องถนน โดยทั่วไปมักจะตกอยู่ในอันตราย เพราะทั้งผู้นำและผู้ตามในการเดินขบวนล้วนมีความโกรธมากบ้าง น้อยบ้าง เป็นเจ้าเรือน การพูดจาโหมน้ำวให้ผู้เดินขบวนได้เดินตามก็พูดด้วยความโกรธแค้นมากกว่าความสุขภาพ การชุมนุมทางการเมืองแม้จะให้ชื่อว่า เป็นการชุมนุมอย่างสงบ แต่ก็พร้อมที่จะก่อความรุนแรงได้เสมอ และปรากฏว่ามักจะลงท้ายด้วยความรุนแรงบาดเจ็บล้มตายทุกครั้งไป ผู้อยู่เบื้องหลังความรุนแรง บาดเจ็บ ล้มตายส่วนใหญ่ก็คือ ความโกรธ ความเคียดแค้น ชิงชัง เมื่อความโกรธสิงใจแล้ว ใครฆ่าใครก็ทำได้ ชาวสามิฆ่าภริยา ภริยาฆ่าสามิ หรือเกิดเหตุการณ์พ่อแม่ฆ่าลูก หรือลูกฆ่าพ่อแม่ ก็เกิดมาสารพัด เพราะพลังความโกรธที่รุนแรงยิ่งใหญ ยับยั้งไว้ไม่อยู่ทั้งสิ้น

สมัยโบราณมีคนๆ หนึ่งเดินเข้าไปแสดงอาการไม่สุภาพต่อพระพุทธเจ้าแล้วก็ถามด้วยท่าทีที่หงุดหงิดว่า ทำไมใครสักคนนะ จะนอนเป็นสุข

พระพุทธเจ้าตรัสตอบอย่างฉับพลันว่า **ฆ่าความโกรธเสียได้เป็นความสุข**

เขาได้ความแล้ว ความโกรธค่อยๆ ลดลง เหมือนไฟกำลังไหม้แต่มีคนนำน้ำไปราดลงได้ไว้ทุกทันท่วงทีก็เลยดับ

จงควรมีสติกำหนดรู้ใจ แผ่เมตตา แผ่ความสงสาร แก่บุคคลอื่น หรือสัตว์อื่นไว้บ่อยๆ ว่า เขาก็มีความทุกข์พอกอยู่แล้ว จะไปโกรธเขาทำไม เขาก็ต้องแก่เจ็บ และตายแน่ๆ ในวันหนึ่ง ไม่ต้องไปทำร้ายหรือทำลาย ก็ต้องตายไปตามธรรมชาติ ปลุกฝังความรู้สึกดีลงไปใจอยู่ทุกวี่ทุกวัน การจะไปห้ามคนอื่นไม่ให้ช่วยเรา ทำได้ยาก แต่ความพยายามสำรวมระวังยับยั้งชั่งใจ ไม่หุนหันพลันแล่นทำได้ง่ายกว่า เพราะเราเป็นคนทำและทำด้วยความเต็มใจ เพราะ เป็นการสร้างมหากุศลให้ตนเอง

ความไม่ดี ไม่งาม ที่เรียกว่าอกุศลทั้งหลาย ที่แสดงออกมาทางกาย วาจา ล้วนมีรากฐานมาจากกิเลสเข้ายึดครองใจแล้วไม่รู้ตัว หรือเรียกว่า มิจฉาทิฏฐิ แปลว่า เห็นผิดจากทำนองคลองธรรม หรือเห็นผิดจากความจริง ตามคำอุปมาของคนโบราณว่า **เห็น**

กงจักรเป็นดอกบัว

อาวุธเป็นดอกไม้

ผิดนั้น เช่น เห็นว่า

ช่างเป็นคำอุปมาที่ชัดเจนจริงๆ คือ เห็น

ไปเลยเมื่อเห็นผิดแล้วก็เพลิดเพลิดเดินทาง

การฆ่าศัตรูให้พ้นทางเป็นความดี การ

รวบรวมทรัพย์สินไว้เป็นของตนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยไม่คำนึงว่า ทรัพย์

สินนั้นจะได้มาโดยวิธีการที่ชั่วร้ายเพียงใด ขอให้มั่งเงินมากเป็นความดี หรือเข้าใจผิด

ไปว่า ยิ่งกล่าวคำหยาบ ใช้อาวุธรุนแรงสามหา หาร้ายฝ่ายตรงกันข้ามหรือคนที่ไม่ชอบ
ได้มากเท่าไรยิ่งดีเท่านั้นและกระทำบ่อยๆ จนติดเป็นนิสัย หรือเข้าใจผิดว่า ความ
เจริญรุ่งเรืองของชีวิตมาจากคำอ่อนน้อมต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แล้วไม่ลงมือกระทำรองรับ แต่
การคลบ้นคาลก็ล้วนมาจากความเห็นผิดทั้งสิ้น

ผู้ต้องการเดินบนเส้นทางแห่งความดีหรือ กุศลกรรมบถ จึงพึงสร้างความเห็นชอบ
ให้เกิดขึ้นตามความเป็นจริง คือเห็นเบื้องต้นว่า ทำดี พุคฺดี คิคฺดี ดี ทำชั่ว พุคฺชั่ว คิคฺชั่ว ชั่ว
แล้วเว้นจากความชั่ว ตั้งอยู่ในความดีด้วยความมั่นใจ

สัมมาทิฏฐิหรือความเห็นถูกต้องตามทำนองคลองธรรม หรือความเห็นตามความ
เป็นจริง เป็นหัวหน้าบวณผู้นำแห่งกุศลกรรมทั้งปวง เมื่อความเห็นถูกต้องเที่ยงธรรมเป็น
ตัวนำ ความถูกต้องดิงามอื่นๆ ก็จะตามมา

จึงขอเชิญชวนพี่น้องพุทธศาสนิกชนทั้งหลายมาช่วยกันบำรุงพระพุทธศาสนา
เพิ่มเติมจากที่เคยทุ่มเททรัพย์สินเงินทองมากมายให้แก่วัดวาอาราม มาต่อยอดการบำรุง
พระพุทธศาสนาด้วยการตั้งใจทำความดีทางกาย วาจา ใจ ซึ่งทำได้ในที่สถานในกาลทุก
เมื่อ ด้วยผลแห่งการปฏิบัติบูชาแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ดี ด้วยการบำรุง
พระพุทธศาสนาอย่างถูกต้องก็ดี ขอให้ท่านทั้งหลายจงมีชีวิตที่ดี อาชีพการงานดี มีอายุ
วรรณะ สุขะ พละ สุข สดชื่น ทุกคืนวันเถิด

วัดพุทธปัญญา เมืองโพโมน่า มลรัฐแคลิฟอร์เนีย

๑๑ มกราคม ๒๕๕๕

เวลา ๖.๒๕ น. เข้าตู่

ดร.พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ

เจ้าอาวาสวัดพุทธปัญญาและวัดลอยฟ้า

www.buddhapanya.org & www.skytemple.org